

Görüş Günü

— ozlem--pala · 27 Ekim 2009

Sana,
Hayalkıran bozkırlardan,
Şarabi çocukluğunu getirdim.
Ellerin asma, gözlerin salkım...
Konuşmak yasakmış anne,
Ağla!... Tanelerin dağılsın !

Kireçli mezarlar kazdım kanayan yanlarına.
Gömdüm, unutam, hatırlanmasın...
Topladım çağlalara asılı alfabeti,
Hecelesen de bu senin...Okumalısın.
Mecmua aralarından çıkardım gençliğini,
Ve çocuk göğsünden söktüm anneliğini.
Korkma,korkma! Hiç acıtmadım...

Perdelerin arasından göğü getirdim,
Yüzüne cemrenin sıcaklığı düşsün.
Döşünde susturulmuş çağı getirdim,
Ağısı dağılsın, hükmü sürünsün
Yitik bir ömürden seni getirdim,
Yalnızca sen olsun, seni bürünsün.

Yamalı rüyalarını getirdim sonra,
Sonra beyaza boyadım bütün atları.
Pişmanlıksız atılmış tüm tokatları,
Söküp söküp yüzünden güle döndürdüm.

Bahçende hayalden dut ağacının,
Gölgesinde maviler doğurttum sana.
Ve yumuk gözler uğruna çekilen bu sancının,
Kulağına mavi ninniler okuttum anne !
"Getir"diyordu ninni,"Getir düşümü"
"Kabullenemem çünkü onsuz ölüşümü..."

Burası dolaysız cümleler otağı,

Bağdaş kur, seyre dal, konuşma anne !
Sağılsın gözlerinden mayhoş burukluğun.
Sen ağla, bu şiir bağırsın anne !

Bir defa görmek istedim içten gülüşünü,
Ve bütün cümleleri çağırdım imdadıma.
İşte, ellerimde bekletiyorum büyük düşünüy
"Al !" diyorum anne,"Hadi alsana ! "
Gıyabında azat ettirdim özgürlüğünü...

Özlem Pala
06.08.2008